

ΕΚ ΜΕΘΑΝΩΝ

Φίλτατοι συντάκται τοῦ «Μη Χάνεσαι»

Μέθανα, 7 Ἰουνίου 1882.

Ἡ ἱστορία τοῦ ταξιδίου μου θὰ σὰς κάμῃ βεβαίως νὰ γελάσητε ὡς γελῶ καὶ ἐγὼ αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὅτε παρήλθεν ἡ πλῆξις, ἀλλ' ἂν σκεφθῆτε μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὴν τότε θέσιν μου, ἔχοντος τὴν οἰκογένειαν μετ' ἐμοῦ, θὰ φαντασθῆτε τὴν στενοχωρίαν μου, μ' ὅλην τὴν ἀπάθειαν, τὴν ὁποίαν φαινομενικῶς πλέον ἐτήρησα πρὸς καθύστεράςιν τῶν λοιπῶν.

Ἐν Πειραιεὶ λοιπὸν ἐκοιμήθην ἐντὸς τραπεζαρίας μικροῦ μαγειρείου καὶ ἐπὶ τραπεζῶν θέσας παραπλευρῶς ταύτας καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ λύσω τὰ δέματα τῶν ἐπίπλων μου καὶ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι καλὸν εἶναι, κάμνων τις ταξίδιον, νὰ παραλαμβάνῃ καὶ ὅλον τὸ νοικοκυργιὸ τοῦ μαζι, στρώματα, τσανάκια καὶ τσόκαρα ἀκόμη, διότι τὸ ἀσανίδωτον ἔδαφος ἦτο ὀλόβρεκτον.

Καὶ ἔως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα ἔβαινε καλῶς μ' ὅλους τοὺς φοβεροὺς ψύλλους καὶ κῶνωπας, ἀλλὰ καθ' ὕπνους εἶδον ὅτι ἔθεσαν, διακρινόμενον βουλευτὴν (δὲν σὰς λέγω τὸ ὄνομά του, διότι θὰ τὸν διαφιλονικήσητε μὲ ἄλλους) ἐπὶ ἀσυνειδήσια, ἐντὸς ταψίου καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ τὸν στείλωσιν εἰς τὸν ποῦρον κ λ ο υ θ έ τ σ ι (παράξενον ὄνειρον).

Ἐγείρομαι καὶ ἀρχίζω τὰς φωνάς. Ὁ μάγειρος τρέχει πάραυτα ἐκ τοῦ παρακειμένου δωματίου μὲ τὴν μεγάλην μάχαιραν τῆς κουζίνας ὑψωμένην, ὑποθέσας ὅτι κἄτι συμβαίνει. Ἐγὼ πείθομαι καὶ ἔξυπνος, ὅτι εἶναι ἀληθές, τὸ ἐνύπνιον καὶ ὅτι ὁ μάγειρος ἤρχισε τὴν ἀνθρωποφάγιαν ἀπὸ ἀσυνειδήτους, ἀναμνησθεὶς μάλιστα καὶ τὸν μάγειρον, ὅστις ἐπετέθη κατὰ τοῦ Οὐμβέρτου τῆς Ἰταλίας, καὶ ἀντὶ τοῦ ξίφους μου, ὅπερ δὲν ἔχω πλέον, ἀρπάζω τὸ λεπτὸν θερινὸν ἀλεξήλιόν μου καὶ—ὀπίσω ἀνθρωποφάγοι, κράζω, βγάλτε τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ ταψί, ποῦ εἶσαι ἀστυνομίξ καὶ χωροφυλακή; Ἐμπρὸς κατὰ τοῦ μαγειροῦ.

Τὴν ἐσπέραν ἐγένετο μυστικὴ συνεδρίασις εἰς τὸ σπίτι τῆς Μαριγούλας, ὅπου μετὰ τῶν ἄλλων παρήσαν καὶ ὁ Σκαρβέλης καὶ ὁ Μωραϊτίνης.

— Λοιπὸν, εἶπεν ἡ Μαριγούλα, ὁ κουφὸς σὰς ἔδωκε τὴν ρομπατοίσιν.

— Ἀμ θὰ τοῦ βγῇ ξυνή, ἀπήντησεν ὁ Ράλλης. Ἐχει νὰ φάῃ σάτυρα ποῦ θὰ πᾶν ἀντάρα.

— Νὰ μὴ τύχη, ἠρώτησεν ἡ Μαριγούλα, σὺ ποῦ ὀμιλεῖς γιὰ σατύρας πάντοτε, μὴ τύχη, λέγω, καὶ ἔγραψες σὺ καὶ τὴ δική μου;

— Πρέπει, εἶπεν ὁ Φιλήμων, νὰ γράψωμε ἓνα σφοδρότατον ἀντιδασιλικὸν ἄρθρον.

— Βρὲ, αἰ χάσου, μὲ τὰ ἄρθρα σου, διέκοψεν ὁ Στεφανίδης. Χαμπαρίζει ὁ Ὅθων ἀπὸ ἄρθρα καὶ κωδύκελα; Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα. Κουφοῦ καμπάνα κ' ἂν βροντᾷς, στραβὸν ἂν θυμιατίζης καὶ μεθυσμένο ἂν κερνᾷς, ὅλα χαμένα τέχνης.

— Παρομιῶν τὸ ἀνάγνωσμα, ἀπήντησεν ὁ Ράλλης, καὶ τί θέλει τὸ μεγάλο σου τὸ κεφάλι, κεφάλα, νὰ κάμωμε;

— Μὲ μπουνταλάδες ἐγὼ δὲ μιλῶ.

— Οὐτ' ἐγὼ μὲ καραγκιόζ μπερντέδες.

Ἄλλ' ὁ μάγειρος, ἐννοήσας φαίνεται, ἤρχισε νὰ γελᾷ καὶ μὲ λέγει ἀπαθής:

— Κύριε, δὲν εἶνε τίποτε, τὸ ταψὶ ἐκεῖ ποῦ βλέπεις ἔχει γουροῦνι κλουδέτσι καὶ τὸ ἔχω γιὰ αὔριο, ἀλλ' ἐκοιμήθης ἐπὶ τῆς τραπέζης ποῦ λιανίζω τὸ κρέας καὶ ὀνειρεύθης. Μπα! μπα! μπα! Ἐγὼ, ὅχι μόνον ἀνθρωποφάγος δὲν εἶμαι, ἀλλὰ καὶ καλὸς χριστιανός· νηστεύω τετράδη καὶ παρασκευὴ καὶ ὅλες τῆς σαρακοστῆς.

— Νηστεύει, ἐσκέφθην, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ μαγειρεύῃ τεμάχιον βοδῆς προσβεβλημένου ἀπὸ τύφον, ἢ ἀλόγου, ὅπερ ἐτίναξε τὰ πέταλα καὶ γάλλον ἢ ὄρνιθα ψοφίσαντα ἀπὸ εὐφλογίαν, χάρις εἰς τὴν αὐστηράν τῆς ἀρχῆς ἐπιτήρησιν.

Λίαν πρῶτ' ἔδεσα ἐκ νέου τὰ ἐπιπλά μου (ὅποια ἀγωνία) καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ καθαρῶτατον ἀτμόπλοιον Κρήτη. Πρῶτῃ δέ μου φροντίς, ἀφοῦ παρήγγειλα λουκούλειον πρόγευμα, ἦτο νὰ ῥιφθῶ εἰς τρίωρον ὕπνον, ὃν διεδέχθη τὸ πρόγευμα, εἰς ὃ σὰς ἐνεθυμήθην ὑψώσας κουπάρι (1) εἰς ὑγείαν τῆς παρέας.

Περὶ τὴν 10ην π. μ. εἰς Μέθανα. Νέα διασκεδάσις. Ὁ μπάρμπα Γιάννης, οὐχὶ ὁ κανατάς, ἀλλ' ὁ λεμβούχος ἐνεφανίσθη.

— Μπάρμπα Γιάννη μὲ τὴν βάρκα ἐδῶ.—Πόσοι εἰσθε καὶ δυὸ φράγγα τὸν ἀνθρώπο—Τρεῖς—Λοιπὸν ἔξω φράγγα καὶ θὰ πάρω κ' ἄλλους.—Μὰ εἶνε δύο βήματα—ἔτσι πέρνω, ἂν θέλῃς.

Τῷ ἔδωκα ἐν πεντόφραγγον, διότι τὸ ἔχει μονοπωλεῖον. Ὑποφερτὸν δι' ἡμᾶς τοὺς π λ ο υ σ ί ο υ ς (γελάσατε καὶ σεις), ἀλλ' οἱ πτωχότεροι;

Ἀπεβιβάσθην. Οἱ ὀλίγοι θάλαμοι πλήρεις. Κατέφυγον μακρὰν ὀλίγον τῶν λουτρῶν εἰς καλύβην—δύω δραχμας τὴν ἡμέραν ἐνοίκιον (εἶναι ἀποκοπὴ κατὰ χώρισμα) καὶ ἐπὶ βαρελίων ποσίμου ὕδατος ἔθεσα σκινίδας καὶ οὕτω ἔκαμα κλίνας.

Ἐνταῦθα εἶναι ἀρκεταὶ οἰκογένειαι, διότι τὰ λουτρά εἰσι ἱαματικά, ἀλλ' ὅλως ἀπεριποίητα. Δύω γοῦρνες,

1) Κουπάρι ἐκ τοῦ κοῦπα σημαίνει πρόποσιν.

— Ἐρεῖς ὅτι ἐγὼ δὲν περιορίζομαι μόνον σὲ λόγια, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ θαυματουργῇ σφαλιάρᾳ βοήσομαι καμμιὰ ὥρα.

Παρενέβη ἡ Μαριγούλα καὶ:

— Ἀρήσετε τὰς ἀνοησίας, εἶπε, καὶ κυττάξετε πῶς θὰ τὰ φτειάσετε μὲ τὸν Ὅθωνα καὶ τί μάθημα θὰ τοῦ δώσετε. Προσβολὴν ἀντὶ προσβολῆς.

— Μοῦ κατέβη μιὰ ιδέα, ἐπανελάθεν ὁ Στεφανίδης. Νὰ πάρωμε τέσσερα γαϊδούρια, νὰ τὰ φορτώσωμε κοπριὰ καὶ ἀπὸ τὰ τέσσερα μέρη τῆς πόλεως νὰ συνάθροισθούμε στὴν Ὁραία Ἑλλάδα φωνάζοντες κ ο π ρ ι ᾶ γ ι ᾶ τ ο ῦ ς β α σ ι λ ι κ ο ῦ ς.

— Λαμπρά, ἀνεβόησε καὶ Κώστας ὁ ἀνατολίτης, πέρνω κ' ἐγὼ γαῖδαρο.

Τὸ νέον τοῦτο εἶδος τῆς κατὰ τῶν βασιλέως διαδηλώσεως ἐπιδοκισμάσθη καὶ τὴν ἐπιοῦσαν, ὁ Στεφανίδης, ὁ Κώστας, ὁ Ράλλης καὶ ὁ Φιλήμων ἦσαν γαϊδουρολάται.

Τὸ συμβὰν κατ' ἀρχὰς δὲν εἶχεν ἐννοηθῆ, ὅταν δὲ ὁ Στεφανίδης ἔφθασε παρὰ τὴν Ὁραίαν Ἑλλάδα κραυγάζων μὲ τὴν γαϊδουροφονάρα του—Πάρτε καλὴ κοπριὰ γιὰ τοὺς βασιλικούς, οἱ ἐκεῖ χωροφύλακες τὸν στῶνον ἐμπρός.

μεινδρωμένοι ευτυχώς, παρά τὸν παράλιον βράχον, ὅθεν ἐξέρχεται τὸ ὕδωρ, ὅπερ εἶναι ἀρμυρὸν καὶ ἔχει γεῦσιν κλούβιου αὐγοῦ, χρησιμεύουσαι διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Τὰς γούρνas αὐτὰς ἐνοικιάζει ἡ Κυβέρορησις καὶ ἐφέτος εἰς τινα, ἀντὶ τριῶν χιλιάδων ἐκατόν. Τοῦλάχιστον δὲν ἐξοδεύει τὸ ἐνοίκιον νὰ τὰ ἐπιδιορθώσῃ. Παντοῦ ἀμέλεια.

Πῶς περνᾶτε ἀπὸ τροφίμα ἠρώτησα—φωτῖα τὰ ἐξοδα, μ' ἀπήντησε γελῶν ἓνα παιδί τῆς μπάτσικας, εἶναι δύο μαγειρεῖα. Τρώγομεν λοιπὸν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ ὅσα ὅσα.

Οἱ Μεθωνῖται ὁμιλοῦν καὶ ὀλίγα ἑλληνικὰ, αἱ γυναῖκες τῶν ἐννοοῦν καὶ ὀλίγα ἑλληνικὰ (δὲν εἶναι ὑπερβολή, ὅ,τι γράφω) κυρίως οἱ συνταγματικοὶ οὗτοι πολῖται ὁμιλοῦν ἀρβανίτικα.

Ἐτελείωσα. Θὰ ὑποπτεύετε ἴσως μεθ' ὅσα σὰς γράφω, ὅτι εἰμαι δυσηρεστημένος;

Τ' ἀκούτε. Ἐχῶ ναργιλέν καλόν, καλὸ τουμπεκί, καὶ τεχνίτην προπρασκευαστήν. Πάρτε λοιπὸν κάθo.

Χαίρετε.

Φαλές.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

—Παρά ταῖς στήλαις τοῦ Ὀλυμπίου Διός.—

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΟΔΟΥ :

Εἰσητήριον λουτροῦ	λεπτὰ 40
Ἐνδύματα (ποδήρης ἐσθῆς, περισκελὶς, χειρὸμακτρον	» 20

Τὰ μικρότερα τῶν 6 ἐτῶν παιδία γίνονται δεκτὰ δωρεάν, ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν οἰκείων.

Φεύγων ὁ Στεφανίδης ἀφίνει τὸν γαῖδαρό του ἔρμαιο τῶν χωροφυλάκων, καταδιωκόμενος δὲ εἶχε φθάσει παρὰ τὴν βρύσιν τοῦ Καλαμιώτου, ὅπου οἱ πολῖται ἀντεπεξήλθον κατὰ τῶν στρατιωτῶν διὰ λίθων.

Ἡ συμπλοκή εἶχε λάβει σπουδαίας διαστάσεις καὶ ἐπέξετάθη μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅπου ὁ Φιλήμων ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τῶν ἄλλων φοιτητῶν συνεκρότει συνδιάσκεψιν.

Ἐπρόκειτο τὴν ἐπαύριον νὰ βγάλῃ διὰ τοῦ ρήτορος Κώστα λόγον.

Ὁ ἀνὴρ ἦτο τότε καλὸς νέος καὶ φιλόπατρις.

Εἶχε ρητορικὰ σχήματα τραγικώτερα τῶν νῦν καὶ εὐφραδειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Καθ' ἣν στιγμήν δὲ ἐγένετο ἡ συμπλοκή, ὁ Κώστας ἀνεδοασμένος ἐπὶ καρέκλας, τοῦ συνηθεστάτου τότε ρητορικοῦ βήματος, ἐξεγυμνάζετο εἰς τὴν τοῦ λόγου του ἀπαγγελίαν, χειροκροτούμενος ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν του.

Εἶχε δὲ ἐν συντομίᾳ ὁ λόγος του ἐκεῖνος, ὁ ὑπὸ τοῦ Φιλήμονος συνταχθεὶς ὡς ἀκολούθως.

(ἔπεται συνέχεια).

Παληάνθρωπος

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΛΗΛΟΤΑΤΟΙ ΔΙΑ ΘΕΡΙΝΗΝ ΕΠΟΧΗΝ.—ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ
ΚΑΛΟΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.—ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙ.
(Κεντρική Ἀποθήκη, ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου).

ΚΥΡΙΑΙ! ΚΥΡΙΑΙ!

ΤΟ ΜΕΓΑ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ Ο "ΣΩΤΗΡ"

90—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—ΑΘΗΝΗΣ—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—90

Διὰ Σὰς ἐξ εἰδικῶν Καταστημάτων τῆς Εὐρώπης :

Καλύπτρας ἐκ καουτσού διὰ τὰ Λουτρά.

Πέδιλα ἐκ καουτσού διὰ τὰ Λουτρά.

Ζῶναι κοιλίας ἀπὸ μαλακώτατο, σατὲν ἐκτάκτου πολυτελείας.

Καυτηριοφόρα ἐν θήκαις ἐπαρτυρωμένας.

Τριπλᾶς τριγωνικὰς ἀκίδας, διὰ παρακεντήσεις.

Ἰατρικῶν ὀργάνων ἐκ καουτσού τὴν μεγαλύτεραν συλλογὴν.

Ὀδοντοφύκτρας περιφύμους διὰ τὴν ὑγείαν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

ΕΤΙ ΔΕ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ Τὸ καλλίτερον ἀναψικτικόν εἶναι ἡ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΚΡΕΜΑ
(CRÈME IMPÉRATRICE)

Τοῦ βραβευμένου ἀρωματικοῦ Charles Fay. Καταστρέφει ὅλας τὰς πάνας τοῦ προσώπου, ὅλας τὰς ἐκ τῆς μακρᾶς χρήσεως τοῦ βινέγγρ κηλίδας, ὅλας τὰς ἐκ τοῦ ἡλίου ἢ ἐκ τῶν λουτρῶν τῆς θαλάσσης ἐπιδρυσμὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ διατηρεῖ τὴν ἐπίδερμίδα εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς λευκότητά.

Προμηθευθῆτε ἐκ τοῦ κεντρικοῦ ἀρωματοπωλείου

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΓΩΡΓΑΝΤΑ

(ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, κάτωθεν τῆς Μεγάλης Οἰκίας ΜΕΛΑ)